

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 24 orone.
Pe șase luni 12 or. — Pe trei luni 6 or.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Pedagogia de fete

1

Instrucțiunea tot mai intensivă în școlile populare și lipsa de învățători, cari să provadă cu succes această instrucțiune, a adus cu sine, că și în patria noastră s'au calificat femeile pentru cariera de învățator.

Dar și natura lucrului a adus cu sine, ca femeii să se dea loc cuvenit în opera cea mare a instrucțiunii și a educației.

Femeia are aplecări naturale spre instrucțiune și spre educație. Copilul dela nașterea sa e sub îngrijirea mamei, ea supraveghează, ea conduce, ea guvernează viața sufletească a copilului. Într-o dată și copile naște răpofort intim sufleteș, care conduce pe om în întreaga viața sa.

Era deci natural, ca în instrucțiune și în educație să se dea femeii un rol însemnat.

Și la noi s'au deschis deci terenul femeii spre a încurge și spre a contribui și ea la opera cea mare a instrucțiunii și educației poporului.

Pe baza legii de instrucțiune, art. de lege XXXVIII din 1868, s'au calificat și la institutul nostru pedagogic fetele, făcând în particular examene de curs, și apoi examene de calificare.

Femeile astfel calificate au făcut bune servicii școlilor noastre.

Starea aceasta de lucruri, bazată pe legea de instrucțiune, s'au urmat până la anul 1902, când ministrul de culte și instrucțiune publică de atunci, cu datul de 14 Ianuarie 1902 Nr. 74306/901 a oprit biserica noastră de a mai putea califica femei prin admiterea lor la examene particulare de clasă și de calificare în institutul pedagogic greco-oriental din Sibiu sub cuvânt, că femeile numai în institute pedagogice de fete cu totul separate de institutele de învățători pot fi calificate.

Domnul ministru în actul său cu care oprime calificarea fetelor în institutele de învățământ validează și un moment ivit la școlile statului, anume aglomerația cea mare a fetelor pe cariera de învățatoare, o apariție care poate da însă o serioasă complicațiune socială.

Încă atunci din incidentul acestei opreliști din partea înaltului guvern ai țării s'au ivit la noi ideea pedagogică de fete.

Din incidentul acelei opreliști consistorul nostru notificând consiliului bisericesc din eparhia Arhidiecezană și cea a Caransebeșului opreliștea guvernului, a întrebat, dacă se simte și acolo lipsa de învățatoare în așa măsură, ca să combinăm careva expedient, și dacă da, alla-ur acel consistor de bine înființarea unei preparandii comune pentru învățatoare?

La întrebarea aceasta consistorul din Caransebeș cu datul de 21 Ianuarie 1902 Nr. 254 a răspuns, că la

Caransebeș acum nu se simte lipsa de învățatoare, apoi consistorul diecezan din lipsa de mijloace nu se poate angaja la susținerea unei pedagogii comune pentru învățatoare.

Consistorul din Arad la 9/22 Martie 1902 Nr. 343 răspunde, că sistarea cu desăvârșire a posibilității de a califica din partea confesiunii noastre pe învățatoarele, cari după a noastră convingere într'un număr oarecare totdeauna vor fi de lipsa în interesul învățământului elementar în școlile noastre confesionale, o privește ca o mare pierdere pentru cauza noastră școlară.

Înainte de a putea răspunde însă în meritul întrebărilor adresate cere dela consistorul arhidiecezan să-i arete ce a răspuns el domnului ministru, ca să se poată ținea în vedere omogenitatea procedurii în această afacere cu eparhiile surori.

Declară mai departe, că va trebui să insistăm cu motive reale și temeinice la locurile competente pentru susținerea statului quo-ante, mai ales că motivele rescripțiilor ministeriale pentru împrejurările noastre în cea mai mare parte nu au înțeles.

Încât pentru înființarea unei preparandii de fete comune, va răspunde mai târziu.

În reprezentațiunea ce a adresat domnului ministru de culte și instrucțiune publică cu datul de 18/31 Martie 1902 Nr. 301, consistorul arhidiecezan a recunoscut că imbulzeala cea mare a fetelor la pedagogii și numărul cel mare al fetelor acum calificate de învățatoare, dar din lipsa de posturi învățătorești rămase fără aplicare, este un mare neajuns, care eventual poate da naștere la complicațiuni sociale serioase, și că pentru eventuala delaturare de asemenea complicațiuni domnul ministru face bine dacă ia măsuri preventive, la noi însă nu sânt asemenea cazuri, din contră la noi este mare încă lipsa de învățători calificați.

După cum arată evidența noastră oficială în anul școlar 1901/902 am avut peste 200 de școlare fără învățători calificați, și spre durerea noastră am fost nevoiți să tolerăm învățători fără calificarea normală, căci altcum ar fi trebuit să închidem școlile.

În alte 50 de cazuri tot din lipsa de învățători am aplicat pe profeți și ca învățători, tot din considerarea, ca instrucțiunea să nu suferă cu desăvârșire.

Stările aceste excepționale cu lipsa de învățători ne silesc să căutăm la înmulți numărul învățătorilor cu calificarea normală, cel puțin până atunci, până când va mai dură această mare lipsă.

Din motivele acestea am admis fetele la examene particulare în institutele noastre pedagogice de învățatori, un lucru admis altcum și de legea de instrucțiune. Opreștea de a mai califica fetele în pedagogiile noastre de învățători prin examenele particu-

lare ne-ar atinge foarte neplăcut, nu am mai putea da contingentul cerut de învățători calificați pentru școlile noastre confesionale, și ar trebui să tolerăm starea durerăoasă, de a lăsa în școlile și învățători fără calificare.

Fiindcă în biserica noastră nu are linia starea signalată de domnul ministru, că sunt o mulțime de fete calificate altcum, dar neaplicat ca învățatoare din lipsa de posturi vacante, fiindcă noi am ridicat în mod însemnat numărul învățătorilor calificați prin admiterea fetelor la examene particulare în institutele noastre pedagogice de învățatori, ceace a fost în interesul școlilor și al instrucțiunii, oprirea de a mai continua cu asemenea calificare a fetelor, ar avea de urmare scăderea numărului de învățători și așa destul de redus, — domnul ministru a fost rugat să nu aplice față cu noi opreliștea din vorbă.

La reprezentațiunea aceasta domnul ministru a răspuns cu datul de 25 Aprilie 1902 Nr. 24543 că în înțelesul intențiunilor din legea de instrucțiune, și fiindcă a denegat și altor confesiuni cererea de a putea califica fetele în institutele de învățatori, care a fost un favor excepțional, nu poate incușta cererea consistorului, de a putea califica pe fete în viitor la pedagogia de învățatori, concede însă atata, ca fetele cari și-au început deja examenele particulare la institutele noastre actuale de învățatori, acelea să le poată continua și termina acolo, unde le-au început.

Acesta este stadiul prim al chestiunii, din care a izvorât ideea de necesitate de a ne gândi la pedagogia confesională de fete pentru biserica noastră.

Dacă ni se permitea starea de lucruri de mai înainte, ca noi la institutele noastre actuale de pedagogii să putem califica și pe învățatoarele, sperăm că în scurt timp vom putea crea contingentul normal de învățatori confesionali calificați, și vom putea prevedea școlile cu învățatori în regulă calificați.

Ni s'au luat însă posibilitatea de a mai califica la noi fetele noastre, și prin aceasta unica posibilitate de a putea crea noi din ale noastre puteri statul personal de învățatori pentru școlile noastre confesionale. Urmarea a fost, că fetele noastre au căutat cai și mijloace de a se califica la pedagogii de fete de ale statului, și de ale altor confesiuni, cărora le-a stat la dispozițiune mijloacele morale și materiale de a-și deschide ele pedagogii de fete.

Noi am rămas numai cu ideea frumoasă, recunoscută și de noi ca lucru ideal, frumos, sublim, dar care e legat de o sumă de condițiuni, cari nouă ne-au lipsit și ne lipsesc și azi.

Ideea însă rămasă, ca necesitate impusă de împrejurări.

Viața de toate zilele, necesitățile, neajunsurile, lipsa cea mare de învățători, lipsa cea mare de terene de

schise pentru fetele noastre. cari căutau teren de muncă cinstită pentru sine, pentru neam și pentru biserică, toate acestea ne-au bătut an de an la ușă, ne-au cauzat remușcări sufletești, că nu facem destul pentru a deschide terene de lucru fetelor noastre, ne-au cauzat serioase îngrijorări pentru viitorul nostru, pentru soartea fetelor noastre, pentru soartea școlilor noastre, și au susținut în continuu la suprafață ideea cu pedagogia de fete.

Puține fete, cari și-au procurat calificatiunea necesară în pedagogiile de fete ale statului și ale confesiunilor din patrie, în partea cea mai mare au cerut aplicare la școlile noastre.

Pentru acestea am introdus sistemul cu nostrificarea diplomelor lor prin facerea de examene din limba română și din religie.

Fetele acestea însă puține la număr, deși au adus cu sine cunoștințe frumoase, led învățat pentru vocațiunea lor, interes pentru școală, dragoste de lucru, patriotism și devotament carierei lor, zicem aceste puține fete nu au putut umplea golul cel mare, la care cu durere priveam, în lipsa cea mare de învățători.

10 ani am trecut în starea aceasta de lucruri, și în anul 1913 am încercat din nou, ca ideea pedagogică de fete din 1902 să o ducem la bun sfârșit.

Și cu aceasta vom vorbi despre chestiune în stadiul al doilea.

Legiune română în Italia

Ziarul sibian *N. Reggeli Ujság* scrie în numărul său din 28 Mai a.c., următorul articol, — în care are toată dreptatea:

Italienii organizează în contra noastră o legiune compusă din români ai patriei ungare, ca să arate lumii, că și aceștia voiesc să se lupte împotriva puterilor centrale.

Cea mai nouă silință a înțelegerii voiește să fie de bună seamă numai o demonstrație.

Noi însă protestăm cu energie în contra acestui atentat. Temeiul protestului nostru izvoarește din dreptul internațional, care nu admite să înarmezi prizonierii de război împotriva patriei lor.

Dar protestăm și din alt motiv: Românii noștri din patrie au îndurat alături cu noi suferințele războiului de patru ani, au contribuit cu sânge și bani pe altarul patriei.

Regimentele noastre, alcătuite din soldați de naționalitate română, s'au luptat vitejește, sacrificându-și viața pentru o cauză comună; de numele trupelor, care se întregesc din cetățeni ungari aparținători naționalității române, sânt legate pagini de glorie. Cucerirea bravurașoasă a cetății Ivangorodului au săvârșit-o soldați români din patrie.

Trecutul ostașilor noștri români, în războiul actual, nu este lipsit de mărire.

Și acum, dușmanii noștri voiesc să înjosească acest trecut, de oarece nu pot tolera, ca soldații români din trupele puterilor centrale să aibe comunitate de sentimente cu noi. Dușmanii noștri trebuie, prin urmare, să demonstreze.

De aceea organizează din prizonierii militari legume românească, exploatănd lipsa de informație și situația necăjită a omului căzut în captivitate.

Nu credem să fie adevărată știrea; dacă însă este adevărată, încordarea aceasta a italienilor este vecină cu perversitatea; astfel de siluire a soldaților noștri, cari doresc să-și revadă pământul țării lor, este păcat; — dar, italienii ce nu pot să facă?

Tratatul de pace cu Finlanda.
Tratatul de pace, început în ministerul de externe din capitala Helsinki, cu reprezentanții Finlandei, s-a terminat cu bun rezultat. Tratatul de pace, și convențiile economice, au fost semnate în 29 I. c. din parte austro-ungară de ministrul de externe *Baron de delegații Moley*, din partea Finlandei de senatorii *Sjelt* și de profesorul *Serachius*, consul finlandez în Berlin. Convențiile sânt subscrise și de către miniștrii președinți austriac și ungur.

După trei ani. S'au împlinit trei ani, de când Italia, trădându-și aliații, a intrat în război. Aniversarea aceasta s'ar merita duminecă în Roma în mijlocul unor serbări festive.

Ministrul președinte italian *Orlando* a ținut discurs în Augusten și a zis, că Italia nu renunță la *Triest*, nici Franța la *Strasbourg*. *Orlando* a mai pomenit de *Bruttulium*: Germanii, de esclăvii, de vicidaturs, și multe alte vorbe mari.

Marea ofensivă dela vest

Noul atac german. — Chemin de Dames. — Prizonierii. — Retragere după pian? — Mare prapad.

După o înșelă mai mare sau mai mică de câteva săptămâni pe teatrul războiului din Franța, s'a pornit marea ofensivă germană într-o parte a frontului, unde dușmanii nu se prea așteptau la atac.

Trupele principalei noștior german *Wilhelm*, cum s'a văzut din comunicatul dela 28 I. c., au luat cu asalt dealul *Chemin des Dames*, unde înainte cu un generalismul francez d'atunci, *Nivelle*, pornise năvala franceză, care l-a costat pierderea a 200 de mil de oameni.

Ofensiva de acum se dă pe un front lat de peste 50 chilometri.

Numerii prizonierilor, după comunicatul oficial german din 29 I. c., s'a urcat la 25 mil, între cari patru generali francezi și unii englezi.

Agenția *Havas*, în comunicat din aceeași zi, recunoaște că trupele franceze-engeleze în luptele de pe *Chemin des Dames* au îndurat pierderi extraordinar de mari.

Accentuează însă că nu poate fi vorba de spargerea frontului francez-engelez, și că trupele acestea se retrag conform planului lor (?) de luptă.

Conform comunicatului oficial din 30 I. c., trupele principelui moștenitor german înaintează birușoare. Numărul prizonierilor *trage peste 32 de mil.* iar în 31 Mai *peste 45,000*. Prada de război, în tunuri și alt material, este considerabilă.

Rezultatul prețios al ofensivei de până acum este trecerea râului *Aisne* și a afluențului său *Vesle*, dela care mai sânt c. m. 20 chilometri până la *Marna*.

Convențiile economice cu România

I. Intre Germania și România

Pe temeiul art. 29 al tratatului de pace cu România au fost încheiate Intre România și Germania convenții speciale privitoare la: Relațiunile economice, traficul de drum de fer, poșta și telegraf, și construirea unui șantier naval la Giurgiu.

Prin aceste convenții părțile contractante se obligă: Să nu la parte nici direct, nici indirecte la măsurile luate de alte state spre a continua războiului pe cale economică și să împiedice lucrarea unor asemenea măsuri în țara lor.

Taxele vamale desființate în timpul războiului s'a rămană și mai departe subsimbol.

Să nu dea altor state condiții economice mai bune, fără însă a putea pretinde aceleași avantaje, care a bucură țările care sânt legate Intre ele printr-o convenție vamală.

Să permită angajarea de lucrători civili.

Cetățenii germani vor putea cumpăra în România proprietăți în orașe, precum și ori-ce bunuri imobiliare, iar la țară vor putea lua în arândă proprietăți pe care, iar în exercitarea meseriei sau negoțului lor, nu vor putea fi puși la dări mai mari decât românii de aceeași meserie sau negoț.

Convențiile comerciale, vamale și de navigație din 1893 vor intra din nou în vigoare și vor avea aplicare până la 31 Decembrie 1930.

Convenția privitoare la căi ferate hotărăște:

Plata sumelor ce-și datorau administrațiile de căi ferate Intre ele, înapoierea materialului de drum de fer, care la izbucnirea războiului se găsea pe teritoriul altui stat.

Ajutarea căilor ferate române la recăldirea liniilor și la rețurarea traficului, precum și fixarea tarifulor de drum de fer, care se vor plăti pentru mărfurile ce trec pe teritoriul român.

Convenția poștală și telefonică prevede, că Germania nu va avea taxa mai mari de plătit decât celelalte state, apoi se hotărăște înființarea unei legături telefonice directe Intre Germania și România și a unor stațiuni pentru telegrafice fără fir.

Pentru punerea cablurilor telegrafice maritime în Marea Neagră, spre Constantinopol, Germania capătă un privilegiu special valabil până la 1930.

Că pentru șantierul de construcții navale ce vor instala germanii în Giurgiu, guvernul român va arănda Germaniei

terenul necesar pe timp de 40 ani și va participa cu 30 la sută la capitalul investit în acest șantier.

2. Intre Austro-Ungaria și România

Convențiile economice Intre Austro-Ungaria și România, cari formează un adaus la tratatul de pace, prevăd cam aceleași condiții, ca și cele încheiate cu Germania.

Se adaugă următoarele puncte speciale: Se reîncheie convenția încheiată în 1911 Intre regia Monopolurilor Statului din Austria și din Ungaria și guvernul român, privitoare la furnizarea de tutun românesc. Această convenție rămâne în vigoare până la anul 1930. Pentru mărfurile ce trec prin teritoriul român, nu vor fi percepute taxe de drum de fer mai mari, decât cele hotărâte în tariful căilor ferate române din 1 Iunie 1916.

Atât supușii austro-ungari, cât și societățile comerciale, industriale și cele de asigurare vor avea dreptul să cumpere proprietăți mobiliare și imobiliare de orice fel în orașele românești.

Societățile austro-ungare care se ocupă cu emigrarea, se vor bucura în România de aceeași avantajă ca și celelalte societăți de emigrare străine. Emigrarea v'a fi permisă prin porturile austro-ungare tot așa ca și prin cele românești.

Convenția comercială din 21 Dec. 1893 cu adausul din 23 Aprilie 1909 va intra din nou în vigoare.

Descărcarea și încărcarea mărfurilor soșite în porturi se vor face în aceleași condiții și cu aceleași taxe, ca și pentru ori-care alt român.

Tariful de drum de fer va fi rețut pe baza convenției din Octomvrie 1890. Pentru mărfurile aduse pe Dunăre nu pot fi percepute alte taxe speciale, decât cele arătate în anexa acestui hotărât.

La expulsiunea de țară a lucrator sau brute și piei crude, România nu va percepe taxe de export mai mari, ce cele fixate prin convenția dela 1 August 1914.

Aceste convenții, care fac parte din tratatul de pace, vor fi ratificate, actele de ratificare vor fi schimbate, mai curând la Viena și ele intră în vigoare îndată după schimbarea actelor de ratificare.

Ajutarea din fundațiuni militare

Ma multe ajutoare, aflătoare în administrarea ministerului ces, reg de război, au devenit vacante, și anume din:

1. **Fundațiunea capitănelui de cavalerie Carol von Vandel.** Are vacante mai multe ajutoare de câte 400—600 coroane pentru stegari și cadeți de origine nobilitară și romano-evolică din orce regimente de cavalerie. Cererile trimbrase se înaintează la comanda regimentului. Termin nelimitat.

2. **Fundațiunea subcolonelent-maresăului Iosif Walthor von Waldenau.** Au devenit vacante ajutoare de câte 400—600 coroane pentru stegari și cadeți aparținători la ori care regimente de dragoni. Cererile trimbrase se înaintează la comanda regimentului. Termin nelimitat.

3. **Fundațiunea stegarului Ștefan Klinger.** Are un ajutor de 120 coroane pentru soldați invalizi ai bateriei a treia a reg.

de artilerie de câmp în rezervă Nr. 58, adecă Nr. 10. În lipsa acestora ajutoare se va conferi unui soldat aparținător unui regiment de artilerie, care se întregeste din Budapesta. Cererea se înaintează până la 15 Iunie a. c.

4. **Fundațiunea pentru subofitieri.** Are un ajutor de câte 117 coroane pentru doi ajutoare pentru subofitieri răniți în războiul actual. Cererile se înaintează până la 15 Iunie a. c., fără timbru, la ministerul de război.

5. **Fundațiunea pentru invalizi ai capitanului de Lavant Excelean Sa Dr. Mihail Napotnik.** Are un ajutor de 200 coroane pentru invalizi ai războiului. Sânt preferenți invalizi romano-catolici din diecea Lavant. Terminu: 20 Iunie 1918.

Agoniseala bănească

a „Reuniunii sodailor români din Sibiu”, în timp de 20 ani

„Omni carosi iubeste materiam inveniendam a avea treburi de lătură pompoase.”

Cheamă înainte cu 20 ani, la 5 Septemvrie 1897, la conducerea „*Reuniunii sodailor români din Sibiu*”, care mai înainte vechiuzăm de asertena natură la noi, de prima necesitate am crezut a fi să crez că mai de grabă și căt mai multe *isovore de venit*, cu ajutorul cărora să ne fie dată puterea de a ajunge cu mai multă ușurință scopurile mărețe, înscrise pe steagul Reuniunii. Această necesitate a fost cu atât mai arziătoare, cu cât, în timpul din urmă, la Reuniune fusese totul negles, iar publicul mare n'o mai învrednicise de încrederea sa.

Mizeriile cu locuința, în care se adăposteamă mult puținul mobilier al Reuniunii și în care se mă aduiau, să-și piece din nou întru totul, în vremea români, barmen zăie mari, erau tot mai deosebit insuportabile, ca să nu zic, de-a dreptul rușinoase. Abzicerile cvartirului din partea săpănoilor de casă, la intervale scurte, cu toate că chirița s'a plătit regulat și, în cât posibil, se susținea o viață de familie, mă'u sau, chiar dela început activitățile la serioase îngrijiri. Cu mutările dese *sufora*, pe de-o parte, *prestigiul și bunul name*, ce trebuia să-ăi aibă *meseriașul nostru*, iar de alta, *Reuniunea îndară și pagube materiale* simțea.

Pus pe lucru, înainte de toate, am stabilit *sărită din firecare* *foi din săptămână* pentru *adunările administrative obligatoare ale comitatului*, cu care am căutat să regulez tot ce s'a întrălăsat în trecut. Pe această cale am crezut să pot câștiga încrederea mai întâi a meseriașilor inuși pentru așezământul propriu și cu el și întru încercarea publicului nostru, de a sprijini, căruiu nu ne putem lipsi. Pentru a putea încălzi pentru așezământ inimile, mult puțin împietrite, am *cutreerat locuințele tuturor meseriașilor noștri*, și întru încercarea de a găsi cauzele Reuniunii, pe cari le credeam îndreptate ale meseriașilor, și chemând la *impunerea lucrare pe măiestrul, pe sodalul (creșta), pe ucenicul, bu pe întreg cuprinsul să-ăi dăde, pentru ce s'a concretizat mai ales, întru încercarea literară din ultima Jo a fiecărui Ion.*

Înainte de a face alte demersuri în cauzele băneșiei ale Reuniunii, am reintegrat

FOIȘOARA

Recenziunea unei cărți

Dr. I. Broșu: Casa dela Ierihon, omii și cuvântările biblicești. An. 1917. Tipărit în București. Editura gr. or. române. 260 pagine. Prețul 6 cor.

Cetitorul acestui volum de predici dacă se transpune în lumea posturilor reclamate de alta propovedință din datos dela prima celor vede cu ochii sufletului locușii unui călător, care voină să urce un munte înalt, lasă la poalele acestuia toate greutatea și pornește cu ușurință la deal. Fiecare cvântare a volumului se remarcă prin faptul, că noi ca biserică vie a Mântuitorului înț șim șăi redăm chipul lui Ius în cvântările noastre bisericesti cu nădejdea sigură a unui rezultat multumitor.

Avem de a face aici cu recenzițele oratoriilor, care în literatura prediciilor apărute la noi nu am putea zice să se fi ridicat la apogeuul recerut. Dar fiindcă oratoria în genere nu pretinde ca o cvântare să convingă faprice despre obiectul vorbirii, ci e destul dacă cvântarea e aptă de se ajunge scopul urmărit, — postulatul

acesta îl putem aplica și la prediciile de față. Ele au calitățile reclamate de scopul propus.

Citesc zice, că medicina nu are datorită să se extindă delin pe fiecare bolnav, ci să facă posibilă înăstărușarea lui! Pentru a nu convinge în amănunțu despre felul cum a știut autorul să împrumută prediciilor sale calitățile reclamate de scopul lor, să analizăm unele pe scurt.

Volumul are trei părți. Partea primă conține noile predici resp. omii în care se tălăcuțe „*Tatăl nostru*”. Omilia primă tratează despre rugăciune luând ca text cuvintele: „*Tatăl nostru* care este în ceruri”. În Introducere scoate la iveală însemnătatea rugăciunii domnești. Abia se găta Introducerea și îndată ne întâlnim cu un exemplu, care ne evidențiază înțelesul cuvintelor din textul omiei. Iată exemplul în câteva cuvinte. În o biserică din Paris lumea se adunase de spaima Germanilor, cari se apropiu de inima Franței. Dar nimănu nu-i venea pe buze vr'o rugăciune, așa de mare era groaza. Preoții au aruncat bucăți mari de hârtie pe care erau tipărite cvintele de îmbrăbțare. Și în

adevăr mulținea a prins curaj și deodată din sute de glasuri se desprindeau cvintele: „*Tatăl nostru*” carele ești în ceruri!”

În această omilie nu se arată apoi însemnătatea cuvântului „*tată*” cu referințe la Părintele cereș și la înțelesul pămăntesc al cuvântului și se aduce încă un exemplu despre puterea rugăciunii. La fine aduce o asemănare frumoasă și ne îndeamnă să repetăm cât de des cvintele „*Tatăl nostru*” etc.

Din partea primă remarcăm cea mai succesă predică intitulată: „*În luptă pentru mântuire*” cu textual cuvintelor: „*Ci ne mântuiește de cel rău*”, reliefând înțelesul cele rele ale dușii de sine. Exemplul adus aici e clasic: Doi ostăzi pleacă la război și se leagă a împărți frățete tot ce vor câștiga în război. Unul însă n'a voit să lupte, sta sub cort, iar celalalt s'a luptat și a făcut și parale. La încheerea păcii cel leneș ar fi voit să capete ceva din prada celuiual, dar nu voia ca și rânile celuișe s'a luptat, să fie împărțite frățete.

Predica ultimă din partea primă cuprinde o serie de înțelegi ale învierii lui Ius din morți.

În partea a doua aflăm predici luate în înțeles strict al cuvântului. Autorul

știe să alcătuiască nu numai omii ci și predicile pline de recerținele omiletice. Aici găsim și predica de oară titlul volumului: Casa dela Ierihon, sodailor români, însemnătatea casei mai marcului voinșilor, în care a poposit odinioară Mântuitorul.

Nici că am găsi o locașă mai frumos zugrăvită, ca în predica aceasta, despre Zacheu care voia să vadă pe Ius. Dintr'însa scoate concluziuni practice pentru oameni cari vād neliniștea lor sufletească, dar totuși nu îndrănesc a merge hotărâți la Ius. Aduce și o pildă frumoasă. Un împără obicnuia să dea mese mari la cari chema și pe bogăși și pe săraci doadiți. Atât bogății cât și săracii șeșea separat la mese. Unuia din bogăși s'a stricat haina de gală și totuș ca să nu lipsească dela ospă, a luat o haină simplă și s'a dus la masa, așezându-se în la un loc cu săracii. Așa a făcut și Zacheu. Deși îl lipseau fețele bune, a mers să vadă pe Ius.

Cea mai frumoasă predică însă în partea a doua este cea dintâi: În împărăția credinții. E cam lungă, de 14 pagini, dar mulținea exemplior face ca ea să fie ușoară la înțeles. Deosebit de frumoase sânt și prediciile „*să jertfim*”, apoi una despre înviere, despre cei îndolenții în

„fondul Antoniu Bechnitz” cu suma de 50 fl. (100 cor.) ce o dăruie, de pe memorie comerciantul din Sibiu, Antoniu Bechnitz. Încă la 1881, în scopurile Reuniunii, iar din suma rezultată s’au făcut „primele expoziții de industrie profesională”, au fost fondurile de Reunione, la stăruința și cu mari jertfe de tot soiul, aduce de mine încă la 1892, am pus temeiul la „fondul expoziției jubileare”. Scurs după aceasia am întemeiat „fondul pentru ajutoarele vâdavelor și orfanilor meseriașilor”, apoi, sub numirea „fondul înfățișării răposaților”, spre augmentarea cărții, și, cu scop de a desvolta și cultiva simțul de jertfă și în meseriaș, am întins la părete în local o lădiță cu cruci și săracilor, în care să-și depună aceia, cărora în putință le stă, obolul și, în mai mult în urmă, pentru înălțarea fondului, m’am hotărât să adun, la convențiile sociale, creșterile, prin mijlocirea cerșitorilor cu palaria, purtată de om la om, câte un ban de orfan. Publicat mare, care la început a înmăpănat cu zinetul nu puține bani pentru mine acest lucru, crezută de multă lume de înșositor, odată căștigată pentru ideea cerșitorilor în forma acestia, reclama el însuși adunarea de creștitori cu palaria, căreia, la timpul iscusitului măicuței compozit Petru Iuliu, s’au adunat, în tot potrivit și proprie de a storce prisoare: Pălarăia „Dumnezeu vede”.

Încântat însumi de rezultatele obținute cu Pălarăia „Dumnezeu vede”, câte o asemenea pălarie am dăruit Reuniunii soroare din Blaj, Cluj și Orăștie.

E care priveș în tot românul câte un datorez al așezămintelor noastre obștești, cu suma ce cât se crede că fi stă în puință sau cât ar trebui să contribuie, creștării, cari se dau la așezăminte, e natural să fie privită drept înălțarea și înălțarea capitalului. Suma de circa 2000 coroane, adunată, în răspund, pe calea lădiței și a pălariei „Dumnezeu vede”, constituie numai interesele după capitalul cu care ne datorăm și cel mai săracul al nostru.

Am pus însă în lucrările noastre erem împiedicat de fondul de meritu meru nemurăre, că la ținta dorită nu vom putea ajunge mai înainte de a avea casa noastră, „caminul nostru propriu”, m’am grăbit a pune temeiul la fondul de 20 bani pentru câmpărire a căminului evantaișilor români, cu cor. 1.40, deasupra de următorii 7 înși, în sume de câte 20 bani, și anume: de V. Tordășianu, președinte, Vincențiu Orăștieanu, candidat de președinte, Iuliu Popescu, casar la „Albina”, V. C. Ovadă, director administrativ, Nicolae Pop, notar de tribunal, Eugen Pizo și Dr. Vasile Dan de Apsa, candidați de avocat. Numirea nepretențioasă a fondului și scopul măreț de a privi o hălă de vânătoare și o casă de locuit, încă cu timp, în jurul lor, toți meseriașii români, a fost primită de public cu multă bunăvoință, iar modelele contribuiri de câte 20 bani erau tot mai dese.

Acest fond de 20 bani n’-a fost nouă, și l’-a fost venerabilului consistor arhiepiscopesc din Sibiu, drept înălțarea și înălțarea la Reuniunii și credințelor necesare la câmpărire așezămintelor din Strada Brukenthal Nr. 17, adaptată, în 1905, pentru trebuințele Reuniunii și și ca imobil de încliriat și de rentabilitate. Fondul acesta, doamne-ai, s’-a înălțat și înălțat, cu ocazia dăruirii și conservării edificiului, și plătească dăruie și celelalte impozite după casă, dar mai preșus de toate a luat obli-

gământul său reptătoasă, din venitele sale, anticipațiunile, fără interese, laute dela fondurile create în răspunduri de Reunione, în scopul acoperirii împrumutului contras, cu interese destul de simțite, dela maritul consistor împrumutului contras dela consistor astăzi e plătit, iar fondul de 20 bani mai are să restitue suma de cor. 22,038.41, ce mai datorește, fără interese, la 24 fonduri și legate proprii. Meritele, incontestabile căștigăte în jurul cupărităției aceste proprii a Reuniunii, de veneratul domn Pălarăia Lazăr, căpitan emérit și membri onorari al Reuniunii, se vor scoate cu altă ocazie la iveală.

(Va urma) Victor Tordășianu, președinte.

Știrile zilei

Nămărd proximal al Telegrafului Român apare, în urma sărbătorii Constantin și Elena, Joi în 24 Mai (6 Iunie).

Știri personale. General-colonelul Carol baron Pfaffenzer-Baltin a sosit în 29 Mai la Sibiu și s’-a oprit la hotelul Impăratului Roman. În aceeași zi generalul a făcut inspectii.

Nou partid ardelenesc. Conte Ștefan Bethlen voiește să întemeze un partid ardelenesc, cărui (într-o vreme) s’-a pus o zișie specială în chestiunea reformei electorale, având în vedere viitorul cultural și economic al Ardealului. Ațteiaș se alină numai în stadiul începutului, și va deveni actuală în cazul, când contele Ștefan Bethlen ar fi mutat în minister.

Avansări. Părințele Iosif Serafin este avansat la rangul de protopresbiter militar ces. și reg. Di căpitan Grigorie Boldac, unul dintre vitejii dela Ivangorod, este înaintat la rangul de maior.

Caz de moarte. Sâmbătă în 25 Mai n’-a răposat în Berlin prezidentul parlamentar german Dr. Kaempff. Răposatul intrase în viața politică abia la vârsta de 60 de ani și a aparținut partidului progresist.

Intors din călătoria de explorare. În 27 Mai s’-a întors din călătoria sa făcută în Grönlanda exploratorul danez Rasmussen, însoțit de colaboratorul său Koch. Expediția, pornită în 6 April 1911, a fost împrăcută cu neșuse greutăți. Unul din membrii expediției, botanicul Dr. Wulff, a căzut jertfa oboselilor în această călătorie. Resultatul cel mai însemnat al întreprinderii lui Rasmussen îl formează cercetările cartografice până la vârful nordic al Grönlandei.

Donațiune. Di Zeibig, fost director la Vereinsbank din loc, în amintirea școlii sale Matilda Zeibig n. Csaki, a depus la Consistorul arhiepiscopesc pentru parohia Treștia, din protoprezbiterul său, un sumă în rentă ungară cu menirea că această sumă să formeze o fundațiune cu numele Matilda Zeibig. Venitele fundațiunii să fie distribuite în fiecare an în Ajunul Crăciunului ca ajutor la 1—2 orfanii din parohia Treștia. — Fapta este vrednică de inimă generoasă a nobiliei răposate.

† Ioan Moldovan, paroh-protopop gr. cat. român al Mediasului, după serviciul îndelungat și plin de roade de 46 ani, din cari 14 ani ca preot și 32 ca protopop, fiind împrăcut și ss. taine ale mîrșurizilor, în 27 Mai în 1918 la 9 ore seara și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, în al 73-lea an al vârșei și în al 46-lea an al fetei sale căsătorii. Inmormântarea l’-a făcut Joi în 30 Mai 1918 st. n. la 2 ore p. m. în cimetirul român din Medias. Odihnească în pace!

Congresul profesorilor. Comisiunea pregătitoare a congresului profesional regencilor a decis intrunirea congresului pe ziua de 22 Iunie a. c. Cu această ocazie se vor dezbate chestii de mare interes pentru profesorii din țara întreagă.

Adunare în Oradea. O adunare de popor, în interesul reformelor democratice, a organizat partidul radical, Duminecă, în Oradea mare. A participat la această adunare contele Mihai Károlyi, președintele partidului independent 45-ist, Oscar Ișzi, președintele partidului radical, și mai mulți conducători din capitală ai democrației și radicalilor. În vorbirea sa contele Károlyi s’-a declarat împotriva «adancirii alianței cu Germania».

Serviciul militar al învățătorilor în timpul verii. S’-a scris în ziare, că profesorii și învățătorii vor fi chemați în timpul verii la serviciul militar în cadrele baionetului de întregire. Acum se vestește, că la asfel de serviciu vor fi chemați numai învățătorii împrăștiji la serviciu usor, căci în anul trecut în temeiul unei ordonașe ministeriale aceșii învățătorii au fost conședii. Dar nu toți învățătorii conședii vor fi chemați pe veră sub arme, ci numai cei sub 24 de ani.

Targ în Salgăte. Targul de vite și mărfuri în comuna Salgăte se va ține Marțuri, în 12 Iunie st. n.

Se scumpește poșta și telefonul. Din Budapeșta se scrie, că ministrul de comerț Selenyi și publica o ordonașă, în temeiul căreia pentru trimiterea poștale, telefon și pentru telegramme se vor lua în viitor taxe suplimentare de rășob. E vorba de plata de taxe și de recomandașe să se plătească o taxă de cincii fieri mai mult.

Conșers. Se publică conșers, cu terminul de 7 Iunie n. a. c., pentru ocuparea postului vacant de căpitan de poliție în Sebeșul sâmbet.

Conșercuții la acest post, împreună cu satar de 3000 cor., cincii aduse de competența de serviciu, și 780 cor. lung de locușii, au să mențină rugărite în scriș până la timpul sus amintit, la magistratul ardelenesc. Rugărite să fie înșoșite de documentele de calificare și de atestatele de eventuală ocupațiune de până acuma.

În trajașia eucării Petersburgului. Poslednia Novosti amintea din Kiev, că trupele germane albe filandeză împreună cu trupe germane au ajuns în Lachta, din apropierea nemilicată a Petersburgului. Astfel ocupașea marei urub ar fi constituie de timp scurt.

Atacuri aeriene. Aviatorii dușmani au deșfășurat zilele acestora multă activate, cum se vede din știrile trimise dela Karlsruhe, Landau, Colonia și orașele învecinate. Jertfele sânt în Colonia 35 morți și 80 răniți. Afară d’aceșia, pagubă materială destul de însemnată în mai multe localități.

Dela sate

— Pentru casa Domnului —

În ziua luminatului praznic al Invierii, când acordurile subtile ale cântării bisericilor învitaș suflătele chinute de greul zilelor de azi: «Venii să bem betură nouă na din peatră stearpă, ci din isvorul neștriciunii», dela înălțimea usii împrăștiji a bisericilor ortodoxe române din Haleș, părințele protopop Dr. Cornel Popescu arată starea precară a unor frați creștini cari de trei ani sânt lipsiți de adopștii sufletesc: de sânta biserică.

Vrednicul păștor își îndreaptă turma dornică de «apă vie» spre isvorul neștriciunii și pentru a putea bea dela milașentei, la față de credinșii din parohia Nădăștia inferioară, cărora le-a ars biserică în anul 1915, și cari, în grozava scumpete de azi, nu sânt în stare numai din puterile proprii să-și zidească o nouă casă Dumnezească.

Glășul convingător de părinte, străbătut de strălucire praznicului, este ascultat.

Înimile nobile ale creștinilor aflașii într’o biserică pompoasă, zăgrăvindu-și iocana de jale a unor frați ai lor întrușia la Sfintele Paște sub o brăzda de scânduri, se înclășez spre pomoriașe lași bune. Ca rezultat nobil ni se traspune nouă frumoașă sumă de 260 coroane.

Regret că nu pot înșira aici numele marimioșilor dăruitori, — afară de al lui N. Doboi, frumoaș și mare, și al lui Corașe, — fiindcă s’-a purtat un disc în acest scop.

Părințele protopop Dr. Cornel Popescu, pentru gestul nobil și creștinesc, precum și tuturor prestimioșilor binefăcători, le exprima în cuvinte ferbinte a mea și a parohilor mei.

Nădăștia Inferioară, în 20 Mai 1918.
George Rasin, preot.

Posta redacției

Raportăm. Consultarea medicală este neadată. În speșia din orășul nostru, după vizita medicală, poște da toate informașiile dorite. Persoana interesată n’-are de ce să vie aici, unde i se va recomanda tot ce are de făcut.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer. Sâmbătă, în 1 Iunie: De demul (lung, lang ist s’-a her), opereta nouă, de T. Stoltz. Duminecă, la 3 ore d. a. cu prețuri reduse: Farnelul vasului. Seara: De demul, opereta, a doua oră.

Luni: Maria Magdalena, tragedie de Fridrich Schiller. Inceput la 7½ ore seara.

Teatrul cinematograf. Apollo, Strada Schewis. Directora: D-na Emilă Tóth. Sâmbătă, în 1 Iunie: Primăvară în earn. Inceput la 8 acte. Duminecă și Luni: Serată Nordis. Marți și Marțuri: Henry Porten. Inceput la 7 și 9 ore seara.

credință, despre săracul Lazar și bogatul fără nume etc. etc.

Este a se remarcă darul autorului de a porni dela texte foarte grele, bunăoară textul: «Voi fi lui Izral ca roua, iar el va înflori ca trandafirul»! Aici ară însemnătatea rouei creștine, folosind o limbă poetică de toată frumusețea. Dealtcum în toate predicile e același limbă aleasă.

Partea a treia a volumului poartă titlul: «Din lumea celor ște și au fost». Putem zice cu siguranță, că aici se cuprind și tot artișorii de revistă sau jurnal, căci cele cuprinșe la paginile 249—253 nu sânt nici omișii nici cuvântării bisericășii.

Și fiindcă am ajuns să constatăm și părțile defectuoase ale volumului, în cele următoare vom mai releve unele orori. La pagina 43 citim următoarea din cuvânt în cuvânt: «Ținta noastră din urmă este ca să răpădăm dela noi ori și ce voimș, pentru că nu se poșta conședii numai voiașei de expulșare». Decul autorul prin această expulșare se face aderent al determinismului teologic — face supune voiașii omului intru toată voiașii lui Dumnezeu așa, că voiașii omului este pasivă

față de voiașii lui Dumnezeu.» După această doctrină însă cădem în predestinașionism, predeterminism, căci nu voiașii omului ar fi cauza că unii oameni ar fi buni și alșii răi, ci răul și binele moral și-ar avea originea în Dumnezeu. Biserica noastră însă combatte determinismul teologic. La pag. 79 tot cu privire la voiașii citim: «Atunci, când, pentru să viețișă Cristos în noi, voiașii n’-e pierde cu totul în marea altă voiașii mai înalte, ... s’-a sărșit și stăpânirea păcatului». Vedem deci, că și aici sunt urme de determinism teologic.

La pagina 50 se zice: «Imi vine a crede că însuș Dumnezeu s’-a nuzit din toate puterile să ne arate și în chipul acesteia, care este, în lupla pentru asigurarea feteirii de veci, lucrul cel mai de căpetenie pentru oameni». Aceasta încă e o eroare de doctrină. La pagina 94 constată autorul că nici unul înțelep nu l’-a venit în minte să zică: «Feteirii știi celele plângări apoi din cuvânt în cuvânt continuaș: «și la cea dintâi privire îi vine a crede, că te afli în fața unei gândiri nebune». Așterșinea și prea generală căi trebuia

să spună, că numai unui necredinșii i se formează astfel de părere despre feteiria amintită.

În predică «Pe pământ pace» ne dă o descriere prea îndreășată despre Feteicia Maria și astfel îndigheț numai pag. 128. Pe langă acestea ar mai rămânea ș constatăm și alte erori, dar acelea nu sânt esenșiale. Înaltim prea des expresiunea «pace» și nu afliăm îndighețarea isvoarelor decul într’un singur loc, la pagina 110. Însă toate aceste modeste păreri le emit cu cea mai curată iubire și cu sima cumentă mușei desinteresate ce o deștune la noi în biserică un șlujăș al ei pentru ridicarea nivelului amvonului.

Volumul de față e o dovadă despre aptitudinea atese ale diui Dr. Ioan Broșu sub raportul propovedirii cuvântului divin și celele l’-a aușit predicând de pe amvon, poște îndreăși să afirme, că munca d’-sale trebuie apreciată după cuvântul, mai ales în aceste vremi de nelucrare. Dănsul a putut vedea în străinătate, în Germania, Austria și Italia, însemnătatea cea mare a celor dărușii cu puterea propovedirii cuvântului dumnezeesc. Deci îi dorim să afbă și în viitor aceste dăruște pentru munca grea la care s’-a an-

gajă, pentru că trebuș să vină și la noi vremea de a se aprecia după dreptate toți ceiee înălășur întunecatul, toți cei ce munșesc pentru scoaterea luminii de sub obroc.

Dr. Gh. Comșa.

Gornind departe

Se lasa după deal bătrânul soare,
În jurul lui s’oprint în flăcări norii,
Ear pe sub ei se pierd la cub cocorci,
De-saură mea adorm creșii ’n floare,
Și ’n cap de sat, ascultă glasul horii,
Încet șoseșea-n noșii sărbătoare.

Cu drag priveș cum doarme apa lină,
Și nu mă bat în mâini nici o undă,
Peșcă pe șer, în linșea profundă,
Și-ar-luă lumina frumoașă și senină,
Cu simbetul de fată murbândă,
Ce-șteaptă mâna morșii, ca să vină.

Eu tot gândesc, că vii de pe spate,
Și-mă șoperi ochii ear cu mână reșe;
Dar tu nu vii, și timpu ’ntru na trece.
Un orologiu târziu în noapșe bate. . .
Puterea morșii n’o mai poști întrece,
Mă duc, mă duc, în fări înflăcărare.

Ioan Berghina

Nr. 137/918.

(112) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa I (prima) **Chintelno**, prin aceasta se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea dotațiunei prefeșii dela stat.

Reflecții calificăți și cu îndreptățire a compete la parohii de clasa I și vor așterne cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiterial, cu prealabila încuviințare a subsemnatului, pe lângă observarea dispozițiilor din regulamentul pentru parohii, concurenții, în vreo Duminică ori sâmbătoare, se vor putea prezenta în biserică spre a cânta, respective a liturgii, ori cuvânta.

Bistrița, la 9/22 Aprilie 1918.

Oficiul protopresbiterial ort. rom. al tractului Bistrița, în conțelegere cu comitetul parohial.

Gregorin Pletosu,
protopop.

Nr. 638/918.

(113) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea postului învățătoresc dela școala gr. or. română din **Făgăraș** se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele: salar 1200 coroane, și anume: dela biserică 800 cor., dela Ven. Consistor 400 cor., ajutor votat la Nr. 3543 Școl. 1917.

Cvârțir în edificiul școlăii și 20 cor. relui de grădini.

Nr. 639/918. **Calbor**, întregirea postului învățătoresc.

Emolumentele: Salar 1200 cor. din arunc, cvârțir în edificiul școlăii și 20 cor. relui de grădini.

Cererile se înaintează la oficiul protopresbiterial ort. rom. al tractului Făgăraș. Aleșul este obligat a cânta cu copiii de școala la slăntia liturgică, în toate Duminicile și sâmbătorile de peste an în biserică.

Făgăraș, la 10 Mai 1918.

Oficiul protopresbiterial ort. rom. al tractului Făgăraș în conțelegere cu comitetul parohial.

Nicolae Borzea,
protopop.

Nr. 637/918.

(114) 2-3

Concurs repeșit.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. II **Vovodeni** mic din protopresbiterialul Făgăraș se publică concurs repeșit cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Emolumentele sânt cele fasonate în coala B și congrua.

Petițiile să se înainteze cu documentele prescrie subsemnatului oficiu, iar concurenții să se prezinte în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Făgăraș, la 10 Mai 1918.

Oficiul protopresbiterial ort. rom. al tractului Făgăraș în conțelegere cu comitetul parohial.

Nicolae Borzea,
protopop.

La **„Librăria Arhidiecezană”** în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos cuvântări bisericesti pe toate Duminicile și sâmbătorile de peste an, precum și la casuale bisericesti, publice și private de

Zacharia Boiu, fost asesor consil., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminicile de peste an. Cuvântări la praznicele și sâmbătorile bisericesti; de peste an, precum și la casuale bisericesti.

Tomul III: Cuvântări bisericesti la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Adans de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

de fiecare tom 3 **Coroane** plus porto postal 3 Coroane.

La **„Librăria Arhidiecezană”** din Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare următorii numeri din

Biblioteca școlară

ingrijită de **V. Stan**, profesor.

- Nr. 1. Legende, de S. Fl. Marian.
2. Epistat.
3. Balade populare, de V. Alecsandri.
4. Din lumea pasierilor, legende după S. Fl. Marian.
5. Sentinela română, de V. Alecsandri.
6. Priboral.
7. Împărățul Rogojins.
8. la noaptea sfântă.
9. Țara pomilor.
10. Lupele lui Traian cu Dacia, după A. Vlașcu.
11. În Nazaret.
12. De Crăciun.

de fiecare număr 10 **fil.** plus porto postal recomandat 40 **fil.**

Poțire, Discuri, Lingurițe, Cădelnițe, Crucii și
: : **Candle** : :
: : : :

se pot procura prin

Librăria Arhidiecezană.

La **„Librăria Arhidiecezană”** în Sibiu-Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferențiar cetățiu la congresul învățătorilor gr. or. români din Bihară :

de

Nicolae Rogman.

Preț: 30 **fil.** plus porto postal 6 **fil.**

A apărut și se află de vânzare la **„Librăria Arhidiecezană,”** din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 **Cor.**, cu porto postal, 1 **Cor.** 15 **fil.**

La **„Librăria Arhidiecezană”** în Sibiu-Nagyszeben, se află de vânzare :

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

de

Istoricul zidirii (1857-1906)

de **Dr. Harion Pușcariu,**
Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu.

Cu 24 ilustrațiuni și 3 faesimile.

Preț: 4 **cor.**, plus 60 **fil.** porto recomandat.

A apărut și se află de vânzare la **„Librăria Arhidiecezană”:**

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Preț: 30 **fil.** plus 10 **fil.** porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

La **„Librăria Arhidiecezană”** în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omnii și cuvântări bisericesti

de

Dr. Ioan Broșu.

Preț: **Cor.** 6 + porto recom. 50 **fil.**

A apărut:

în editura Comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgică; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmii „Mitește-mă Dumnezeu” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciune sfântului Ierim; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mântuire; rugăciuni înainte de împărtășirea cu s. comunicarea s. marului Vasile și Ioana gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. comunicarea; rugăciunile de seară și rugăciunea cântărilor.

Se află în depozit spre vânzare la **„Librăria Arhidiecezană,”** și se vinde legată în frumos, în coala roșie, cu 40 **fil.**

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revizanzitorilor li se dă rabat 20%.

A apărut

în editura Comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Mitește-mă Dumnezeu”; etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seară; rugăciune către Dumnezeu Tată; rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei orădi rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necesari.

Se află în depozit spre vânzare la **„Librăria Arhidiecezană,”** și se vinde legată în coala roșie și vânzată cu 40 **fil.**

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preț: 30 **fil.** plus 10 **fil.** porto, plus 10 **fil.** porto recomandat.

Este o carte de rugăciune foarte cunoscută și nu numai pentru trebuințele sufletului ei, ci și pentru așezarea ei în lume, precum și pentru ostășii din robote, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut și se află de vânzare la **„Librăria Arhidiecezană”** în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Preț: 2-50 **cor.** + porto 20 **ban.**

A apărut

în editura comisiei administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Proslăvăturii împărat și rege **Francisc Ioșif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea înalt Proslăvăturii lui **Ioan Neposlan**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Ioșif clasa I și al coronei de fer class II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la **„Librăria Arhidiecezană”** și se vinde legată în frumos în piele roșie, fără copii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu 20 **cor.** scumplindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 **cor.** Revizanzitorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trairică.

La **„Librăria Arhidiecezană, Sibiu,”** se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 300 **cor.**

Aceiași legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 250 **cor.**

Aceiași legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 200 **cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliști și la mijloc restignirea, foile aurite cu cutie de păstrat 80 **cor.**

Evangelia legată în piele roșie cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată foile colorate galben, 50 **cor.**

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.